

מרן מארה פריז (1656-1728)

(מלחין צרפתי ואמן ויולה דה גמבה)

לה באסק, ריקוד כפרי עתיק

מארה למד קומפוזיציה אצל ז'אן בפטיסט לולי ואף ניצח על האופרות שלו. את לימודי הויולה דה גמבה השלים אצל האמן דה-סן קולומב. שמו הלך לפניו ובשנת 1676 נשכר מארה כדי לעבוד כמוזיקאי בחצר המלכותית בוורסאי. בהדרגה השתלב בתזמורת המלכותית.

מארה היה רב-אמן בבס דה ויול והמלחין הצרפתי הראשון במעלה של מוזיקה לכלי זה. הוא כתב חמישה ספרים של קטעי נגינה לויולה דה גמבה (1686-1725), בדרך כלל סוויטות בליווי בסו קונטינואו. יצירות אלה היו פופולריות בחצר, ועל כך זכרו אותו בשנים הבאות כ"מי שייסד וביסס את אימפריית הויול" (איבר לה בלנק, 1740). שאר יצירותיו כוללות ספר של קטעי טריו (1692) וארבע אופרות (1693-1709). אחת מהן, "אלסיון", נודעת בסצנת הסערה שבה.

כמו במקרה של סן-קולומב, מעט מאוד ידוע על חייו האישיים של מרן מארה אחרי הגיעו לבגרות. מארה נשא לאישה את קתרין ד'אמיקור הפריזאית ב-21 בספטמבר 1676. לזוג נולדו 19 ילדים.

העתיקים של כל חמשת הספרים של יצירות לויולה מארה יצאו לאור בהוצאת ז'. מ. פוזו. הוצאת האחים ברוד הוציאה מהדורה שלמה של יצירותיו הכליות בשבעה כרכים.

הצעות לפעילויות:

1. תרגילי נשימה לפי ניצוח של המורה: לקיחת אוויר והוצאתו ההדרגתית
2. תרגילים מגוונים ומפתיעים ללקיחת אוויר ונשיפה החוצה, לפי פרקי זמן מפתיעים
3. האזנה ליצירה ויישום התרגיל: לקיחת אוויר והוצאתו לפי תכנון משך הפסוקים
4. האזנה ליצירה ויישום רעיון הפיסוק או האתנחתא לפי תגובה חופשית (שינוי תנוחה, שינוי כיוון, דילוג)
5. התייחסות אל כלי הנגינה הבולטים
6. התייחסות אל שינויי המרכיבים המוזיקליים הבולטים בתחום העוצמה, המפעם, והארטיקולציה בתגובות גוף מתאימות
7. הבחנה בשינויים – הקישוטים הזעירים המופיעים בחזרות על הנושא העיקר לפי סימן יד "מקשט"
8. התייחסות אל פריטה בכלי קשת להפקת צלילי פיציטו הנשמעים בסטקטו
9. הצעה לריקודים לפי מעגל, זוגות, או רכבת